

**ZARZĄDZENIE
GŁÓWNEGO PEŁNOMOCNIKA RZĄDOWEGO
do spraw podatku gruntowego**

z dnia 15 października 1947 r.

w sprawie trybu postępowania przy poborze i egzekucji podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Na podstawie § 8 ust. 1, pkt. d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 roku o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 296) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pobór i egzekucja podatku gruntowego w ziemiopłodach odbywa się zgodnie z instrukcją, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1.XI.1947 roku.

GŁÓWNY PEŁNOMOCNIK RZĄDOWY

(→) **A. Mierziński**

Załącznik do § 1 zarządzenia Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 15 października 1947 r. (Monitor Polski Nr 11, poz. 80).

INSTRUKCJA

w sprawie trybu postępowania przy poborze i egzekucji podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Część I.

Wskazówki ogólne

§ 1.

(1) Instrukcja niniejsza podaje i rozwija odpowiednio postanowienia dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 84), w zastosowaniu do poboru i egzekucji podatku gruntowego w ziemiopłodach.

(2) Ilekroć w instrukcji niniejszej jest mowa o dekrete z dnia 28 stycznia 1947 r., rozumieć należy dekret z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 84).

(3) Ilekroć w instrukcji niniejszej jest mowa o dekrete z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych, rozumieć należy dekret z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych w brzmieniu obniżenia Ministrowi Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 10 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. z r. 1947 Nr 40, poz. 198).

(4) Ilekroć w instrukcji niniejszej jest mowa o rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r., rozumieć należy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 r. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 296).

(5) Cytowane w instrukcji niniejszej paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszej instrukcji.

§ 2.

(1) Zarządy gmin miejskich i wiejskich właściwe są, na zasadzie przepisów art. 1 ust. (3) dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie pomoczenia przymusowego ścigania

niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 85) do poboru i przymusowego ścigania podatku gruntowego w ziemiopłodach.

(2) Zarządy gmin miejskich i wiejskich przeprowadzają egzekucję podatku gruntowego w ziemiopłodach na zasadach unormowanych w dekrete z dnia 28 stycznia 1947 r. przy zastosowaniu przepisów niniejszej instrukcji.

§ 3.

(1) Władzami egzekucyjnymi są:

- a) zarządy miejskie lub gminne jako władze I-ej instancji,
- b) izby skarbowe, jako władze II-ej instancji w granicach swego terytorialnego zakresu działania.

(2) Ilekroć w niniejszej instrukcji jest mowa o zarządzie gminy, rozumieć przez to należy zarząd miejski lub gminny.

§ 4.

Organem egzekucyjnym jest funkcjonariusz, upoważniony przez zarząd gminy do przeprowadzenia czynności egzekucyjnej.

§ 5.

Do uczestniczenia w czynnościach egzekucyjnych uprawniony jest poborca społeczny, zgodnie z § 7 i następnymi zarządzenia Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 1 sierpnia 1947 r. (Monitor Polski Nr. 130, poz. 811).

§ 6.

Egzekucja prowadzona w trybie niniejszej instrukcji jest dopuszczalna:

- a) z ruchomości,
- b) z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych, niezabezpieczonych na nieruchomości.

§ 7.

W razie zbiegu egzekucji administracyjnej, prowadzonej przez zarząd gminy, z egzekucją prowadzoną przez urząd skarbowy, przeciwko temu samemu dłużnikowi, akta egzekucyjne zostaną przekazane urzędowi skarbowemu celem dalszego prowadzenia egzekucji. Czynności, dokonane przed przekazaniem tych akt, zachowują moc prawną.

§ 8.

(1) Wierzycielem w rozumieniu niniejszej instrukcji jest zarząd gminy, uprawniony na podstawie dekretu z dnia 20 marca 1946 roku o podatkach komunalnych w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 roku, do poboru i przymusowego ścigania podatku gruntowego w ziemiopłodach.

(2) Dłużnikiem w rozumieniu niniejszej instrukcji jest każda osoba, na której ciąży obowiązek wykonania świadczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach na rzecz wierzyciela.

§ 9.

Skargi na czynności organu egzekucyjnego mogą być wnoszone do właściwego zarządu gminy w terminie tygodniowym od daty czynności.

§ 10.

Na decyzję zarządu gminy, wydaną w toku postępowania egzekucyjnego, nie ma zażalenia, chyba, że instrukcja niniejsza stanowi inaczej.

§ 11.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od daty ogłoszenia lub doręczenia decyzji.

§ 12.

Zażalenie na decyzję zarządu gminy rozstrzyga ostatecznie miejscowo właściwa izba skarbowa. Zażalenie wnosi się do zarządu gminy, który decyzję wydał.

§ 13.

Skarga na czynności organu egzekucyjnego oraz zażalenie na decyzję zarządu gminy nie mają mocy wstrzymującej, chyba że instrukcja niniejsza stanowi inaczej. Zarząd gminy może jednak wstrzymać dalsze kroki egzekucyjne.

§ 14.

(1) Osoba trzecia, roszcząca sobie jakiegokolwiek prawo do zajętego majątku lub jego części, powinna, przed wytoczeniem powództwa przeciwko wierzycielowi i dłużnikowi o zwolnienie spod egzekucji, zgłosić zarządowi gminy pisemne żądanie zwolnienia, przedstawiając wszystkie zarzuty,

które ma zamiar podnieść w powództwie, ze wskazaniem środków dowodowych; decyzja zarządu gminy powinna zapaść w ciągu dwóch tygodni.

(2) Zarząd gminy zawiesił postępowanie egzekucyjne co do zajętego majątku lub jego części, co do którego zgłoszono odpowiedzialną przeprosin ust. (1) żądanie zwolnienia spod egzekucji, do czasu wydania decyzji, o której mowa w ust. (1), chyba że zajęte przedmioty ulec mogą szybkiemu zepsuciu.

(3) W razie niezastosowania się przez osobę trzecią do przepisów, zawartych w ust. (1), poniesie ona koszty procesu nawet wtedy, gdyby się z powództwem utrzymała.

§ 15.

Decyzja zarządu gminy może być uchylona i zmieniona z urzędu w każdym czasie w trybie nadzoru przez Izbę skarbową po zasięgnięciu opinii właściwego woj. pełnomocnika rządowego do spraw podatku gruntowego, o ile na podstawie tej decyzji strony lub osoby trzecie nie nabyły żadnych praw.

§ 16.

Organ egzekucyjny może upomnieć, a po bezskutecznym upomnieniu wydalic z miejsca wykonywania czynności osobę, która zachowuje się niewłaściwie lub przeszkadza jego czynnościom.

§ 17.

Organ egzekucyjny może w razie oporu żądać pomocy organów bezpieczeństwa publicznego.

§ 18.

(1) Podstawą do wdrożenia przez zarząd gminy egzekucji jest tytuł wykonawczy, którym jest tytuł egzekucyjny tj. nakaz płatniczy, wykaz zaległości, decyzja, orzeczenie albo postanowienie zarządu gminy, zaopatrzone przez nią w klauzulę wykonalności.

(2) Tytuł egzekucyjny powinien zawierać:

- a) nazwę zarządu gminy,
- b) imię i nazwisko (nazwę) dłużnika oraz jego adres,
- c) dokładne oznaczenie należności i jej podstawę prawną,
- d) datę i podpis oraz pieczęć zarządu gminy.

(3) Klauzula wykonalności powinna zawierać poświadczanie zarządu gminy z przytoczeniem podstawy prawnej, że tytuł egzekucyjny jest w drodze egzekucji administracyjnej wykonalny. Klauzula wykonalności powinna być zaopatrzona podpisem i odciskiem pieczęci zarządu gminy.

§ 19.

(1) Po bezskutecznym upływie terminu płatności podatku gruntowego w ziemiopłodach, a przed przystąpieniem do egzekucji, zarząd gminy powinien wystać dłużnikowi pisemne upomnienie z zagrożeniem wdrożenia kroków egzekucyjnych, jeżeli w terminie tygodniowym od doręczenia upomnienia nie uścił gminie poszukiwanej należności.

(2) Wystanie upomnienia nie jest konieczne w przypadku, gdy egzekwowana należność stanowi zaliczkę na podatek gruntowy, którą dłużnik obowiązany jest sam obliczyć i uścić bez doręczenia mu nakazu płatniczego (art. 13 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych).

(3) Jedno upomnienie może obejmować wszystkie zaległości danego podatnika w podatku gruntowym.

(4) Koszty upomnienia wynoszą 1% zaległości, nie mniej jednak niż 5 zł, a nie więcej niż 200 zł. Do uiszczenia kosztów upomnienia obowiązany jest dłużnik. Koszty upomnienia przypadają gminie.

(5) Podstawę obliczenia kosztów upomnienia stanowi ogólna ilość zaległego podatku gruntowego w ziemiopłodach (bez dodatku za zwłokę), objęta poszczególnym upomnieniem, a przeliczona na gotówkę w sposób określony w § 26.

(6) Obowiązek uiszczenia kosztów upomnienia powstaje z chwilą doręczenia upomnienia.

§ 20.

Przed przystąpieniem do wykonania czynności egzekucyjnej powinien organ egzekucyjny doręczyć dłużnikowi zarządzenie egzekucyjne łącznie z odpisem tytułu wykonawczego.

§ 21.

Na żądanie dłużnika lub osoby zastępującej go powinien organ egzekucyjny okazać zaświadczenie (legitymację służbową) zarządu gminy, upoważniające do wykonywania czynności egzekucyjnych.

§ 22.

(1) W dni niedzielne i ustawowo uznane za święta powszechne iako też w porze nocnej czynności egzekucyjne

można spełniać jedynie z mocy specjalnego pisemnego zarządzenia zarządu gminy.

(3) Przystępując do wykonania czynności, organ egzekucyjny okaże dłużnikowi zarządzenie, wymienione w ust. (1).

§ 23.

(1) Dłużnik ma prawo być obecny przy czynnościach egzekucyjnych.

(2) Na żądanie dłużnika, a także według uznania organu egzekucyjnego, może przy czynnościach egzekucyjnych być obecny świadek, jeżeli przy czynnościach egzekucyjnych nie uczestniczy poborca społeczny.

(3) Organ egzekucyjny powinien jednak przywołać jednego lub dwóch świadków, jeżeli dłużnik nie jest obecny, lub został przez organ egzekucyjny wydany, a nie zachodzi obawa udaremnienia egzekucji wskutek straty czasu na przywołanie świadków.

(4) Świadczeni mogą być także członkowie rodziny i domownicy dłużnika.

(5) Świadczeni nie otrzymują wynagrodzenia.

§ 24.

(1) Jeżeli cel egzekucji tego wymaga, organ egzekucyjny zarządzi otwarcie pomieszczeń i schowków dłużnika oraz przeszuka jego pomieszczenia i schowki. Gdyby to nie wystarczyło lub gdyby dłużnik chciał się wydalić, organ egzekucyjny może przeszukać odzież, którą dłużnik ma na sobie.

(2) Przeszukania odzieży u kobiet powinna dokonać kobieta, wezwana przez organ egzekucyjny.

(3) Z przeprowadzonej rewizji osobistej organ egzekucyjny obowiązany jest spisać protokół. Ujawnione przy rewizji przedmioty zajmuje się na zasadach ogólnych.

§ 25.

W pomieszczeniach zajętych przez władze, urzędy państwowe i samorządowe oraz przez przedsiębiorstwa państwowe czynności egzekucyjne mogą być spełniane po uprzednim zawiadomieniu kierowników.

§ 26.

(1) Organ egzekucyjny pobiera w ziemiopłodach poza podatkiem gruntowym także dodatek za zwłokę. Koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne pobrane będą w gotówce.

(2) Dodatek za zwłokę wynosi:

- 1) przy zwłokę nie dłuższą niż 14 dni — 1% od zaległości,
- 2) przy zwłokę ponad 14 dni do 1 miesiąca — 2% od zaległości,
- 3) przy zwłokę ponad 1 miesiąc do 3 miesięcy — 6% od zaległości,
- 4) przy zwłokę ponad 3 miesiące do 5 miesięcy — 10% od zaległości,
- 5) przy zwłokę ponad 5 miesięcy — 20% od zaległości.

W celu obliczenia dodatku za zwłokę, zaległość wyrażoną w kilogramach ziemiopłodów, od której pobiera się dodatek za zwłokę, zaokrągla się do pełnego dziesiątka kilogramów w dół, obliczony zaś dodatek zaokrągla się do pełnego kilograma w dół.

Przykład: Zaległość wynosi 368 kg żyta
podstawą obliczenia dodatku jest 360 kg.
zwłoka wynosi 2 miesiące 18 dni,
dodatek wynosi $\frac{360 \times 6}{100} = 21,6$ kg, po zaokrągleniu 21 kg.

(3) Podstawę obliczenia kosztów egzekucyjnych (§ 60) stanowi ogólna ilość podatku gruntowego w ziemiopłodach, łącznie z dodatkami za zwłokę, przeliczona na gotówkę według cen ustalonych w sposób, przewidziany w § 3 zarządzenia Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 7 października 1947 roku, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, w sprawie określenia kategorii podatników i warunków, pod jakimi uścić mogą równowartość podatku gruntowego w ziemiopłodach — w gotówce. (Monitor Polski Nr 134, poz. 835).

(4) Na pobrane ziemiopłody i pieniądze organ egzekucyjny wystawi pokwitowanie.

(5) Pokwitowanie organu egzekucyjnego ma ten sam skutek prawny co pokwitowanie zarządu gminy.

§ 27.

Postępowanie egzekucyjne podlega zawieszeniu:

- a) jeżeli okaże się, że dłużnik nie ma zdolności do działań prawnych i nie ma przedstawiciela ustawowego,
- b) w razie śmierci dłużnika do czasu, gdy będzie możliwym podjęcie egzekucji z udziałem spadkobierców zmarłego; jeżeli następcy prawni dłużnika nie objęli spadku, albo nie są znani, sąd na wniosek zarządu gminy ustanowi kuratora, celem zastąpienia zmarłego dłużnika,
- c) w przypadku przewidzianym w § 14.
- d) w innych przypadkach prawem przewidzianych.

§ 28.

(1) Zarząd gminy może uchylić dokonane czynności egzekucyjne lub postępowanie egzekucyjne zawiesić, jeżeli utrzymanie dokonanych czynności w mocy lub dalsze prowadzenie egzekucji jest szkodliwe dla dłużnika; zawieszenie postępowania należy w miarę potrzeby uzależnić od dania zabezpieczenia.

(2) W razie odroczenia płatności lub rozłożenia na raty ściąganej należności pozostają w mocy wszelkie dokonane już czynności egzekucyjne.

(3) Uchylenie dokonanych czynności lub zawieszenie postępowania przewidziane w ust. (1) nie pociąga za sobą umorzenia należnych za dokonane czynności kosztów egzekucyjnych.

§ 29.

Jeżeli w toku egzekucji okaże się, że bezwzględne ściągnięcie należności spowoduje ruinę gospodarczą dłużnika, zarząd gminy, po zbadaniu jego położenia ekonomicznego, może z urzędu lub na prośbę zawiesić postępowanie egzekucyjne albo tymczasowo je ograniczyć do kwoty, której ściągnięcie nie spowoduje wspomnianego skutku, albo w części lub w całości uchylić dokonane czynności egzekucyjne.

§ 30.

Postępowanie egzekucyjne zostanie umorzone, jeżeli:

- a) należność objęta tytułem wykonawczym została uiszczona lub umorzona,
- b) ostatecznym orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozabawiony skutków prawnych,
- c) egzekucja ze względu na przedmiot, do którego została skierowana, lub osobę, przeciw której została skierowana, jest niedopuszczalna,
- d) jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

§ 31.

Organ egzekucyjny zaniecha czynności egzekucyjnej, jeżeli przed jej rozpoczęciem dłużnik udowodni odroczenie płatności, rozłożenie na raty, zapłatę lub umorzenie należności.

§ 32.

Nie podlegają egzekucji przedmioty wyszczególnione w art. 30 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 roku.

CZĘŚĆ II.

Wskazówki szczegółowe

A. Egzekucja z ruchomości.

§ 33.

(1) Zająć można tylko ruchomości dłużnika będące bądź w jego władaniu, bądź też we władaniu osoby trzeciej, lecz tylko w tym przypadku, gdy ta osoba wyraźnie zgadza się na ich zajęcie.

(2) Nie należy zajmować ruchomości ponad ilość potrzebną do zaspokojenia poszukiwanej należności wraz z dodatkiem za zwłokę i kosztami egzekucji.

§ 34.

(1) Z ruchomości należących do dłużnika ulegają zajęciu przede wszystkim ziemiopłody, będące przedmiotem poszukiwania w drodze egzekucji, względnie ich równoważniki zamienne, określone w trybie przewidzianym w § 8 ust. (1) lit. a) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1947 roku.

(2) Jeżeli ziemiopłody wymienione w ust. (1) znajdują się w stanie niewymiarowym, organ egzekucyjny zarządzi omlot na koszt i niebezpieczeństwo dłużnika, przyczem do omlotu można użyć sił pociągowych, narzędzi i materiałów należących do dłużnika. Urosłe z tego powodu wydatki będą ściągane od dłużnika w trybie przewidzianym w niniejszej instrukcji dla ściągania kosztów egzekucyjnych.

§ 35.

(1) Zajęte ziemiopłody organ egzekucyjny zabierze dłużnikowi i odstawi je na odpowiedni punkt zsypu, a na protokole zajęcia poczyni adnotację o zabraniu ziemiopłodów. Organ egzekucyjny wystawi dłużnikowi pokwitowanie, w którym wymieni ilość i rodzaj ziemiopłodów pobranych:

- a) tytułem podatku gruntowego w ziemiopłodach,
 - b) tytułem dodatku za zwłokę,
 - a) ponadto wymieni sumę kosztów egzekucyjnych pobranych w gotówce.
- (2) Organ egzekucyjny dostarczy zabrane dłużnikowi ziemiopłody na odpowiedni punkt zsypu za pokwitowaniem. Pokwitowanie winno zawierać:
- a) nazwisko i imię organu egzekucyjnego dostarczającego ziemiopłody,
 - b) nazwisko, imię i adres dłużnika, na rachunek którego dostarczono ziemiopłody,
 - c) ilość i rodzaj dostarczonych ziemiopłodów.
- Pokwitowanie punktu zsypu organ egzekucyjny dołącza do akt egzekucyjnych dłużnika.

§ 36.

(1) W przypadku stwierdzenia braku u dłużnika ziemiopłodów, o których mowa w § 34, względnie ilości niewystarczającej do pełnego pokrycia poszukiwanej należności, ulegają zajęciu poza ziemiopłodymi przede wszystkim gotówka, następnie przedmioty zbytkowe.

(2) W przypadku określonym w ust. (1) odnośnie zajętych ziemiopłodów organ egzekucyjny postąpi w myśl przepisów § 35; w odniesieniu zaś do innych ruchomości (poza ziemiopłodymi) dalsze postępowanie egzekucyjne będzie toczyło się na zasadach podanych w części II niniejszej instrukcji.

§ 37.

(1) Organ egzekucyjny dokonywa zajęcia przez wciągnięcie zajętych ruchomości do protokołu. Zajęcie jest dokonane z chwilą podpisania protokołu przez organ egzekucyjny.

(2) Dłużnikowi, a w razie oddania zajętej ruchomości pod dozór osoby trzeciej także dozorczy organ egzekucyjny doręcza odpis protokołu zajęcia.

(3) Organ egzekucyjny przy zajęciu dokonywa opisu każdej zajmowanej ruchomości według znamion jej właściwych oraz oznacza jej wartość. Wartości zajętej ruchomości organ egzekucyjny nie oznacza jedynie w przypadku, gdy za-

jętą ruchomością są ziemiopłody, oznacza natomiast rodzaj ziemiopłodów oraz ich ilość.

§ 38.

Na każdej zajętej ruchomości organ egzekucyjny umieści znak, ujawniający na zewnątrz jej zajęcie, a jeżeli to nie jest możliwe, ujawni je w inny sposób.

§ 39.

(1) Zajęte ruchomości organ egzekucyjny odda pod dozór dłużnikowi lub osobie trzeciej, u której je zajął, jednak z ważnych przyczyn może każdego czasu oddać je pod dozór innej osobie, choćby to było związane z koniecznością ich przeniesienia, np. w razie odmowy przyjęcia dozoru bądź uzasadnionej obawy usunięcia lub uszkodzenia zajętego przedmiotu.

(2) Zajęte kosztowności organ egzekucyjny złoży w zarządzie gminy, jako depozyt rzeczowy tego zarządu.

(3) Jeżeli organ egzekucyjny zajęte ruchomości oddał pod dozór dłużnikowi lub osobie trzeciej, osoby te sprawują obowiązki dozorczy.

(4) Organ egzekucyjny pouczy dozorcę o grożącej mu odpowiedzialności z art. 282 kodeksu karnego w razie usunięcia, uszkodzenia, ukrycia lub zbycia zajętej ruchomości.

§ 40.

(1) Dozorca obowiązany jest przechowywać oddane mu pod dozór ruchomości z taką starannością, by nie straciły na wartości i wydać je na wezwanie zarządu gminy lub organu egzekucyjnego. Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie rzeczy przypadkowe lub wynikiem wskutek siły wyższej. Dozorca obowiązany jest zawiadomić zarząd gminy o zamierzonej zmianie miejsca przechowania ruchomości oraz o ich uszkodzeniu.

(2) Jeżeli zajęte ruchomości (za wyjątkiem ziemiopłodów) pozostawiono w pomieszczeniu należącym do dłużnika i dozór powierzono jemu samemu lub członkowi jego rodziny razem z nim mieszkającemu lub pracującemu, albo domownikowi, dozorca ma prawo zwykłego używania rzeczy, byleby przez to rzecz nie straciła na wartości. To samo stosuje się do przypadku, gdy rzeczy zajęte u osoby trzeciej i pozostawiono pod jej dozorem, jeżeli osoba ta uprawniona jest do używania rzeczy. W innych przypadkach dozorca nie ma prawa używać ruchomości oddanej mu pod dozór.

§ 41.

Zarząd gminy może z ważnych przyczyn zwolnić dozorcę i w jego miejsce ustanowić innego.

§ 42.

Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia zajętej ruchomości w czasie przechowywania jej u dozorczy lub w czasie transportu dłużnikowi nie służy żadne roszczenie do zarządu gminy, chyba, że spełniał on funkcje dozorczy.

§ 43.

Sprzedaż zajętych ruchomości odbywa się przez publiczną licytację, jeżeli niniejsza instrukcja nie stanowi inaczej.

§ 44.

Pieniądze zagraniczne oraz złoto, platyna, srebro i przedmioty z nich wytworzone, a także papiery wartościowe i inne ruchomości, mające cenę targową lub giełdową, zarząd gminy sprzedaje na zasadach i w trybie określonym w art. 81 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 roku.

§ 45.

- (1) Termin licytacji powinien być tak wyznaczony, aby licytacja nie odbyła się wcześniej, niż 15 dnia od daty zajęcia.
- (2) Termin licytacji może być wyznaczony na dzień wcześniejszy, niż 15 od daty zajęcia, jeżeli ruchomości ulegają szybkiemu zepsuciu lub wskutek opóźnienia sprzedaży straciłyby znacznie na wartości oraz jeżeli przechowanie pociąga za sobą koszty niewspółmierne z ich wartością.

§ 46.

(1) Licytacja odbędzie się w miejscu, gdzie znajdują się ruchomości.

(2) Zarząd gminy może jednak zarządzić na wniosek dłużnika, a także z urzędu, aby licytacja ruchomości odbyła się w innym miejscu, jak również aby licytację prowadził inny niż właściwy organ egzekucyjny, jeżeli to rokuje korzystniejszą sprzedaż z uwzględnieniem kosztów. W tym celu zarząd gminy zarządzi dostarczenie ruchomości na miejsce, w którym ma się odbyć licytacja.

(3) Zarząd gminy zaniecha przewozu, jeżeli dłużnik nie złożył sumy potrzebnej na koszty przewozu w terminie oznaczonym.

§ 47.

(1) Zarząd gminy ogłosi o licytacji przez obwieszczenie, w którym wymieni:

- a) miejsce i czas licytacji,
 - b) ruchomości, które mają być sprzedane, z podaniem ich rodzaju i łącznej sumy oszacowania,
 - c) miejsce i czas, kiedy można oglądać ruchomości przed licytacją,
 - d) nazwisko dłużnika, jeżeli podanie nazwiska może rokować pomyślniejszą sprzedaż.
- (2) Odpisy obwieszczenia zarząd gminy doręczy dłużnikowi oraz dozorczy, najpóźniej w terminie przewidzianym do ogłoszenia obwieszczeń.
- (3) Jeden egzemplarz obwieszczenia zarząd gminy włącza organowi egzekucyjnemu łącznie z aktami egzekucyjnymi przy przydziale zbytu.

§ 48.

Najpóźniej na trzy dni przed dniem licytacji, a gdy licytacja ma się odbyć wcześniej, niż piętnastego dnia od daty zajęcia, na jeden dzień przed wyznaczonym terminem lub w wyjątkowych przypadkach nawet w dniu licytacji zarząd gminy zarządzi przybicie obwieszczenia na tablicy zarządu gminy, na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się odbyć licytacja, a nadto, jeżeli to uzna za potrzebne, zarządzi ogłoszenie innym sposobem w danej miejscowości przyjętym, celem rozpowszechnienia wiadomości o licytacji.

§ 49.

(1) Jeżeli wartość ruchomości, które mają być sprzedane w drodze licytacji, przekracza 50.000 zł, zarząd gminy zarządzi jednorazowe zamieszczenie obwieszczenia w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

(2) Na wniosek i koszt dłużnika, zarząd gminy zarządzi ogłoszenie również w inny sposób przez niego wskazany.

§ 50.

Do czynności licytacyjnej organ egzekucyjny winien powołać co najmniej jednego świadka, albo też funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej.

§ 51.

Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny. Cena wywołana jest połową sumy oszacowania.

§ 52.

Na sprzedaż będą wystawione kolejno poszczególne ruchomości lub poszczególne grupy, obejmujące ruchomość tego samego rodzaju, z wymienieniem sumy oszacowania i sumy wywołania. Dłużnik może żądać, aby ruchomości były wystawione na sprzedaż w kolejności przez niego wskazanej.

§ 53.

Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika licytacji, jeżeli inny uczestnik zaofiarował cenę wyższą.

§ 54.

Organ egzekucyjny udzieli przybicia, czyli przyzna własność sprzedanej ruchomości osobie, która zaofiarowała najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 55.

(1) Licytacja poczytuje się za niedoszłą do skutku, jeżeli w niej nie weźmie udziału przynajmniej dwóch licytantów, jak również jeżeli żaden z uczestniczących nie zaofiaruje ceny wyższej ponad cenę wywołania.

(2) W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik, organ egzekucyjny, prowadzący licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

(3) Przetargu nie można rozpoczynać później, niż w dwie godziny po czasie, oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji.

§ 56.

(1) Z przeprowadzonej licytacji, jak również z licytacji niedoszej do skutku organ egzekucyjny spisuje protokół. Protokół taki podpisują organ egzekucyjny oraz świadkowie.

(2) W protokole winni być wymienieni wszyscy licytanci, których zaofiarowana cena została przybita.

§ 57.

(1) Jeżeli w pierwszym terminie licytacja nie doszła do skutku, wyznaczony zostanie termin ponownej licytacji.

(2) Do ponownej licytacji odnoszą się wszystkie przepisy, mające zastosowanie przy pierwszej licytacji z wyjątkami, przewidzianymi w niniejszym paragrafie.

(3) Ponowna licytacja może być wyznaczona po podaniu o tym do publicznej wiadomości co najmniej na trzy dni przed jej terminem. W przypadkach przewidzianych w § 45 ust. (2) termin ten może być skrócony.

(4) Na ponownej licytacji ruchomości mogą być sprzedane nawet niżej ceny wywołania.

§ 58.

(1) Po pierwszej licytacji niedoszej do skutku zarząd gminy może na wniosek dłużnika, a także z urzędu zarządzić, by sprzedaż zajętych ruchomości odbyła się w inny sposób, niż w drodze licytacji (np. sprzedaż z wolnej ręki, sprzedaż komisowa itp.) oraz by tego rodzaju sprzedaż odbyła się w innym miejscu, niż miejsce, w którym znajdują się ruchomości i przez inną osobę, niż właściwy organ egzekucyjny. W tym celu zarząd gminy zarządzi dostarczenie ruchomości na miejsce, w którym ma się odbyć sprzedaż. Dokonanie sprzedaży w powyższy sposób może nastąpić nawet przed pierwszą licytacją, jednakże tylko za zgodą dłużnika.

(2) Przy powzięciu decyzji o takiej sprzedaży zarząd gminy wystosuje na piśmie do osoby, której sprzedaż powierza, odpowiednie zlecenie, podając w nim, w jaki sposób sprzedaż ma nastąpić, oznaczając cenę, poniżej której sprzedaż nie można dokonać, wysokość prowizji oraz termin, do którego sprzedaż ma być dokonana. O zarządzeniu sprzedaży zajętych ruchomości w myśl ust. (1) zarząd gminy zawiadomi równocześnie dłużnika.

(3) Przepis § 42 ma odpowiednie zastosowanie.

(4) Na decyzję zarządu gminy służy zażalenie.

§ 59.

(1) Dłużnik może wnieść skargę na udzielenie przez organ egzekucyjny przybicia w razie naruszenia przepisów o publicznym charakterze licytacji, o najniższej cenie nabycia i o wyłączeniu od udziału w przetargu. Skarga powinna być zgłoszona do protokołu licytacji.

(2) Na decyzję zarządu gminy, wydaną na skutek skargi, służy zażalenie.

(3) Gdyby rozstrzygnięcie skargi przez zarząd gminy nie nastąpiło w ciągu dwóch tygodni, nabywca może zrzec się nabycia i odebrać zapłaconą sumę.

(4) Nie ma skargi na udzielenie przybicia ruchomości, które ulegają szybkiemu zepsuceniu.

§ 60.

Nabywca obowiązany jest całą cenę nabycia, jeżeli ona nie przewyższa 25.000 zł, uiszczyć natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Jeżeli ceny nie uiszczył, traci prawo wynikłe z przybicia i nie może uczestniczyć nadal w licytacji. Organ egzekucyjny wznowi niezwłocznie przetarg na tę samą ruchomość, rozpoczynając go od ceny wywołania.

§ 61.

Jeżeli cena licytacyjna przewyższa sumę 25.000 zł, nabywca powinien złożyć natychmiast jedną-piątą część tej ceny, nie mniej jednak, niż 25.000 zł pod rygorem przewidzianym w paragrafie poprzednim, resztę zaś do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w terminie tym nie zapłacił reszty ceny, traci prawo wynikłe z przybicia, licytacja zaś uznana będzie za niebyłą.

§ 62.

(1) Nabywca, który nie zapłacił ceny licytacyjnej w terminach przewidzianych w § 60 i 61, obowiązany jest zapłacić jedną-piątą część tej ceny. Jeżeli sumy tej w tychże terminach nie zapłacił, będzie ona ściągana na mocy odrębnego tytułu wykonawczego, sporządzonego na podstawie protokołu licytacji.

(2) Piątą część ceny licytacyjnej, ściągniętą od nabywcy, użyta będzie na zaspokojenie poszukiwanej należności, a w przypadku zupełnego jej zaspokojenia otrzyma ją dłużnik.

§ 63.

(1) Nabywca, który zapłacił całą cenę licytacyjną, staje się właścicielem nabytej ruchomości i powinien natychmiast ją odebrać.

(2) Ruchomości sprzedanych nie wydaje się nabywcy, jeżeli do protokołu licytacji zgłoszono skargę na udzielenie przybicia w przypadkach przewidzianych w § 59.

§ 64.

Nabywca nie może domagać się ani unieważnienia nabycia, ani zmniejszenia ceny nabycia z powodu wad ruchomości, z powodu wadliwego oszacowania, ani z jakiegokolwiek innej przyczyny.

§ 65.

(1) Na ogólną kwotę, otrzymaną z licytacji, organ egzekucyjny wystawi dłużnikowi pokwitowanie.

(2) Zarząd gminy z otrzymanej z licytacji sumy pokryje przede wszystkim powstałe koszty egzekucyjne, a resztę zaliczy dłużnikowi na uiszczenie podatku gruntowego w ziemiopłodach oraz dodatku, za zwłokę zgodnie z zasadami ustalonymi w § 28 ust. (3) niniejszej instrukcji.

(3) Sumę pozostałą po pokryciu kosztów egzekucyjnych oraz podatku gruntowego w ziemiopłodach łącznie z dodatkiem za zwłokę zarząd gminy zwróci dłużnikowi, bądź też zgodnie z jego życzeniem zaliczy na inne należności wobec gminy.

B. Egzekucja z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych niezabezpieczonych na nieruchomości.

§ 66.

(1) W przypadku, gdy zarząd gminy uzna za celowe, może skierować egzekucję do wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego, np. do wynagrodzenia za pracę, do należności od Skarbu Państwa, bądź instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych, spółdzielczych lub prywatnych, za wykonane roboty i dostawy dla tych instytucji i t. p.

(2) Zasady i tryb postępowania przy egzekucji z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych niezabezpieczonych na nieruchomości normują przepisy art. 101—113, 116—117, 120—122 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. Niekroć w tych przepisach jest mowa o urzędzie skarbowym, rozumieć należy odpowiedni zarząd gminy.

CZĘŚĆ III.

Postępowanie zabezpieczające.

§ 67.

(1) Jeżeli istnieje niebezpieczeństwo, że w razie zwłoki należności podatku gruntowego w ziemiopłodach nie zostanie uiszczona, zarząd gminy uprawniony jest na podstawie art. 8 dekretu z dnia 16 maja 1948 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) do zabezpieczenia jej na majątku dłużnika przed terminem płatności.

(2) W celu zabezpieczenia należności zarząd gminy wyda decyzję o zabezpieczeniu. Decyzja ta stanowi tytuł egzekucyjny.

(3) Decyzja o zabezpieczeniu może być wydana tylko po dokonaniu wymiaru i doręczeniu podatnikowi nakazu płatniczego przed lub równocześnie z doręczeniem decyzji o zabezpieczeniu.

(4) Na decyzję zarządu gminy o zabezpieczeniu służy odwołanie w ciągu miesiąca od daty doręczenia decyzji. Wnieście odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

§ 68.

(1) Zabezpieczenia należności przed terminem jej płatności zarząd gminy dokonuje przez zajęcie ziemiopłodów.

(2) Za czynności zabezpieczenia nie pobiera się od dłużnika kosztów egzekucyjnych.

Koszty te ciążą na zarządzie gminy.

(3) Po bezskutecznym upływie terminu płatności podatku gruntowego zarząd gminy dokona dalszych czynności egzekucyjnych, przewidzianych w § 35.

CZĘŚĆ IV.

Koszty egzekucyjne.

§ 69.

(1) Koszty egzekucyjne ciążą na dłużniku i podlegają przymusowemu ściąganiu łącznie z egzekwowaną należnością.

(2) Koszty egzekucyjne przypadają zarządowi gminy.

§ 70.

(1) Kosztami egzekucyjnymi są opłaty i wydatki.

(2) Opłaty za dokonane czynności egzekucyjne wynoszą:

a) za pobranie przez organ egzekucyjny na miejscu u dłużnika całkowitej zaległości bez dokonania zajęcia — 1% od sumy zaległości, łącznie z dodatkiem za zwłokę, najmniej jednak 10 zł, najwyżej 5.000 zł,

b) za zajęcie ruchomości, wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — 2% od sumy zaległości łącznie z dodatkiem za zwłokę, najmniej jednak 20 zł, najwyżej 50.000 zł,

c) za czynności licytacyjne (obwieszczenie o licytacji, protokół licytacji, niedość do skutku licytacji i t. p.) lub sprzedaż w inny sposób — 3% od sumy zaległości łącznie z dodatkiem za zwłokę, najmniej jednak 30 zł, najwyżej 100.000 zł.

(3) Koszty obliczonych opłat zaokrągla się do pełnego zło- tego w górę.

(4) W przypadku uiszczenia do rąk organu egzekucyjnego tylko części poszukiwanej należności i dokonania na pozostałą sumę zajęcia, opłatę pobiera się jak za zajęcie od całej ściąganej zaległości.

(5) Obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej za pobranie (ust. 2 pkt. a) powstaje z chwilą przybicia organu egzekucyjnego celem dokonania zajęcia.

(6) Obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej za zajęcie (ust. 2 pkt. b) powstaje z chwilą dokonania zajęcia.

(7) Obowiązek uiszczenia opłat za czynności licytacyjne (ust. 2 pkt. c), powstaje z chwilą rozpisania licytacji, lub wszczęcia czynności zmierzających do sprzedaży w inny sposób.

(8) Wydatkami egzekucyjnymi są wydatki faktycznie poniesione w toku postępowania egzekucyjnego, a w szczególności:

a) wydatki na odstawienie zabranych ziemiopłodów na punkt zyspu,

b) wydatki na ogłoszenie w piśmie o licytacji,

c) wynagrodzenie osób trzecich za otwarcie pomieszczeń i schowków,

d) koszty przechowywania i dozoru zajętych ruchomości i t. p.

(9) Wspólne wydatki, poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej dłużników (np. wydatek na ogłoszenie w piśmie o licytacji u kilku dłużników, wydatek na przewóz zajętych ruchomości u kilku dłużników) rozdziela się pomiędzy wszystkich dłużników.

§ 71.

(1) Koszty egzekucyjne mogą być umorzone:

a) w przypadkach nieściągalności,

b) na uzasadnione podanie dłużnika, gdy za uwzględnieniem podania przemawiają ważne okoliczności.

(2) Zarząd gminy jest uprawniony do umarzania kosztów egzekucyjnych w wysokości do 1.000 zł. W przypadkach uzasadniających umorzenie kosztów egzekucyjnych w kwocie ponad 1.000 zł, zarząd gminy wystąpi z odpowiednim wnioskiem do swej władzy przełożonej.